

משנה - ראש השנה

פרק ד - משנה ח

שופר של ראש השנה, אין מעבירין **זי** עליו את התחום, ואין מפקחין עליו את הגל, לא עולין באילן, ולא רוכבין על גבי בהמה, ולא שטין על פני המים, ואין חותכין אותו בין בדבר שהוא משום שבות, ובין בדבר שהוא משום לא תעשה **יח**. אבל אם רצה לתן לתוכו מים או יין, יתן. אין מעכבין את התינוקות מלתקוע, אבל מתעסקין **כ** עמהן עד שילמדו. והמתעסק, לא יצא **כא**, והשומע מן המתעסק, לא יצא:

פרק ד - משנה ט

סדר תקיעות, שלש, של שלש שלש. שעור תקיעה כשלש תרועות. שעור תרועה כשלש **כד** יבבות **כה**. תקע בראשונה **כו**, ומשך בשניה כשתים, אין בידו אלא אחת **כח**. מי שברך ואחר כך נתמנה לו שופר, תוקע ומריע ותוקע שלש פעמים **כט**. כשם ששלים צבור חייב, כך כל יחיד ויחיד חייב. רבן גמליאל אומר, שלים צבור מוציא את הרבים ידי חובתן:

פרק א - משנה א

מאימתי מזכירין **ב** גבורות גשמים. רבי אליעזר אומר, מיום טוב הראשון **ג** של חג. רבי יהושע אומר, מיום טוב האחרון של חג. אמר לו רבי יהושע. הואיל ואין הגשמים אלא סימן קללה בחג, למה מזכיר. אמר לו רבי אליעזר, אף אני לא אמרתי לשאול, אלא להזכיר **ד** משיב הרוח ומוריד הגשם בעונתו **ה**. אמר לו, אם כן, לעולם **ו** יהא מזכיר: